

Ha eljön az este, ezüstitel, csenddel
Hinti szobám, szaporán csak a szívem
Üti, hogy múlnak a percek, a lenge
Idő tova száll.

Ha foglyul is ejtem, elenyészik, mint
Tükrön a pára, gyermeki kézben
A lepke, röpke, kérész pillanatok
Törékeny teste.

Gyors lábú, tolvaj idő, kincseimet
Mind eloroztad, lettem kert, mit a tél
Fagyos ujjá, díszeitől örökre
Lecsupasztja.

Vagyok, ki nappal és éjjel a múltba
Tekint, vágyaimat nem fűti jövő,
Ami befogja röptét az időnek,
A vers egyedül.